

תלמודו בידו

דף ז עמוד ב

א [מחיצה של שתי בלא ערב או של ערב בלא שתי, או פרוץ מרובה על העומד, האם היא מועילה לשבת או לסוכה?]

ב [מהם פסי ביראות, ואם סיכך על גבם האם הסוכה כשרה ומדוע?]

ג [סוכה שחמתה מרובה מצילתה מחמת רווחים שבדפנות, מה דינה?]

ד [אלו שמונה תנאים סוברים שסוכה צריכה להיות ראויה לתשמיש קבוע כדוגמת בית?]

א [שתי או ערב: מועילה לשבת ולסוכה. ובלבד שהרווח שבין קנה לקנה פחות משלשה טפחים, כך שהמקום כולו נחשב סתום מדין לבור.]

פרוץ מרובה על העומד ובהיקפו הכללי: כגון שיש פתחים הרבה ללא צורת הפתח. לשבת אינה מועילה ומלבד שבת של חג משום מיגון, ולסוכה מועילה.

ב [פסי ביראות: ארבעה עמודים של אמה על אמה, שהקילו להעמיד סביב באר שברשות הרבים עבור עולי הרגלים, שיוכלו לשאוב ממנה מים בשבת.]

סיכך על גבם: הסוכה כשרה לשבת של סוכות. שמתוך שנחשבים מחיצות לענין שבת נחשבים גם כדפנות לסוכה, אף שאין לה שתי דפנות שלמות.

ג [חכמים: הסוכה כשרה, שאין ריבוי חמה פוסל אלא בסכך. ר' יאשיה: הסוכה פסולה. שאף מחיצה קרויה סכך, וכמו שנאמר "וסכת את הפרכת". ולחכמים, הכוונה שיש לכפוף מעט את הפרוכת בראשה שתיראה כסכך.]

ד [ר' יאשיה, שחמתה מרובה מחמת דפנות פסולה. רבי, ששיעור סוכה ד' על ד' אמות. ר' יהודה, שסוכה למעלה מעשרים אמה כשרה. אחרים, שסוכה עגולה פסולה. ר' שמעון, שצריכה שלש דפנות שלמות. רבן גמליאל, שסוכה בראש העגלה פסולה. בית שמאי, שהיושב בסוכה ושלחנו בתוך הבית לא יצא, שצריכה שתהא ראויה לתשמיש. ר' אליעזר, שסוכה כמין צריף, שלא ניכר מהו הגג ומה הן הדפנות, פסולה.]